

Verhaal deel 1

Esmee wil de kerk wel eens zien

Het is vakantie, nou ja, voor Esmee. Omdat haar ouders niet vrij zijn, logeert ze enkele dagen bij opa en oma. Daar geniet ze van. Opa en oma hebben alle tijd en veel ruimte. Met Siem, de buurjongen van opa en oma, beleeft ze allerlei avonturen. En sinds kort zijn daar ook Rachid en Nadia helemaal uit Syrie bij gekomen.

“Maar nu heb ik toch ook een probleem, want wij hebben ook geen vakantie” zegt oma. “Ik heb beloofd dat ik vandaag mee ga helpen om het koper in de kerk te poetsen. Dat is hard nodig. En opa helpt mee met de kerktuin.”

Esmee ruikt haar kans. De kerk is een indrukwekkend gebouw. Enorm. Ze is er nog nooit in geweest. Haar ouders zijn niet zo van de kerk. Maar Esmee is wel nieuwsgierig. Ook Siem wil die kerk wel eens van binnen zien.

RK kerk Sint Nicolaasga Friesland

“Dan gaan we toch mee”, stelde Esmee voor. Oma keek naar opa... “Misschien niet zo’n gek idee. Als Marja er is, kan dat wel”. Daar komen Rachid en Nadia aangelopen. “Gaan jullie ook mee? Wij mogen in de kerk kijken”. “Ik weet niet of wij dat ook mogen?” zegt Nadia. “Moslims mogen niet in de kerk komen”. “Ja, dat is zo,” zegt opa. “Maar ben je niet nieuwsgierig naar wat er binnen is?” “Best wel”, zei Nadia. En Rachid knikt. “Nou, dan loop ik even met jullie mee om te vragen of het goed is. Is papa thuis?”. Rachid knikt.

Even later komen Nadia en Rachid met opa terug. Ze kijken blij. “Kijken mag”, roept Rachid.

Verwerkingsopdrachten:
Werkblad 1 en 2

Verhaal deel 2

Wow, wat een binnenkomer

Esmee, Nadia, Siem en Rachid staan met opa en oma op het kerkplein. Esmee krijgt een zere nek als ze het topje van de toren wil zien. Ze vindt het spannend. De hoge toren werpt een lange schaduw over het plein. Door een grote houten deur gaan ze naar binnen. Het is een stuk stiller binnen. Ze worden er zelf ook stiller van. Wonderlijk, dat gaat vanzelf. Ze lopen onder een boog door, en dan Esmee weet niet waar ze kijken moet. Wat een kleuren! Rood, blauw, geel, groen, paars. De zon schijnt in alle kleuren door de hoge ramen naar binnen. Wow....

interieur Dominicanenkerk Zwolle

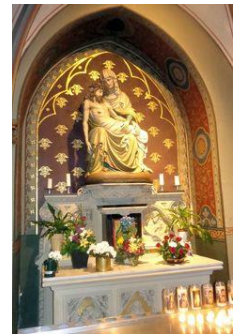
Aan de muur schilderijen, beelden. Voorin een grote tafel met mooie kandelaars en kaarsen.

Siem blijft achterin staan. Hij ziet een beeld van een bedroefde vrouw met een man in haar arm. Er branden kaarsjes voor.

Nadia wil ook wel een kaarsje aansteken. Maar oma zegt: "Doe maar niet. Kijken mag, maar als je een kaarsje brandt doe je toch een beetje mee aan ons geloof, ik weet niet of jullie papa en mama dat goed vindt".

Oma wijst naar voren. "Ik ga koper poetsen. Daar." Ze wijst naar de tafel voorin. "Als je me nodig hebt. Daar achter is een deur naar de sacristie. Daar staan wij te poetsen." "Wat is dat, een sacristie?" vraagt Siem. "het is een soort kleedkamer, daar trekt de pastor speciale kleren aan voordat de kerkdienst begint"

Siem, Nadia, Rachid en Esmee gaan in een bank zitten. Ze kijken hun ogen uit. Een mevrouw tikt Esmee op de schouder. "Hallo... ik ben Marja. Vinden jullie het mooi hier"? Ze knikken alle vier. "Wijs maar eens aan waar je naar kijkt".

*moeder van Smarten
O.L.Vrouwebasiliek Zwolle*

Esmee wijst naar de ramen.

Nadia wijst naar een beeld van een vrouw met een kind op haar arm.

Siem naar de schilderijen langs de wand en

Rachid naar het beeld van de bedroefde mevrouw met de kaarsen ervoor.

"Kom... laten we gaan kijken. Ik kan jullie er wel iets van vertellen, waar zullen we beginnen?" vraagt Marja. Rachid wijst naar het beeld, Siem naar de schilderijen aan de muur.

Verwerkingsopdrachten

Werkblad 3 en 4

Verhaal deel 3

Een stripverhaal aan de muur?

"Dan beginnen we bij de schilderijen", zegt Marja. Ze lopen naar de zijkant van de kerk.

Kruiswegstaties uit de kerk van Warmenhuizen

"Hebben jullie op school wel eens Pasen gevierd", vraagt Marja. Ze knikken alle vier.

"Dat is toch als we eieren zoeken, samen vroeg eten en dan vertelt de juf een verhaal" zegt Nadia. De anderen knikken, Marja ook. "Weten jullie nog welk verhaal?". Siem knikt. "Het verhaal dat Jezus met zijn vrienden ging eten en daarna door soldaten werd opgepakt". "Hij werd doodgemaakt, maar later was hij weer levend," vult Esmee aan. Marja knikt. Nadia en Rachid ook.

Ze hebben het verhaal wel een keer gehoord, maar dat geloof je toch niet! Marja kijkt de kinderen aan.

"Tja," zegt ze, "Het is een verhaal dat maar heel moeilijk te geloven is. Maar toch..... heel veel schilders hebben het verhaal geschilderd. In bijna alle kerken hangt dit verhaal in schilderijen aan de muur. Het lijkt wel een stripverhaal, maar zo kun je het makkelijk onthouden".

"Jezus heet bij ons Isa", zegt Nadia. Marja knikt. "Jezus en Isa zijn dezelfde. Bij jullie is hij ook een belangrijke profeet. Maar bij jullie is Mohammed de belangrijkste, voor Christenen is dat Jezus".

Ze kijken naar de schilderijen.

Beetje bij beetje kunnen ze het hele verhaal vertellen. "Zie je wel," zegt Marja. "Het is eigenlijk een stripverhaal, zonder tekstwolkjes. De schilderijen zelf vertellen al. Deze schilderijen samen noemen we de kruisweg. Voor Pasen lopen we langs al deze schilderijen, en zo leven we met het verhaal van Jezus mee".

Verwerkingsopdracht

Werkblad 5

Verhaal deel 4

Beelden van een bijzondere vrouw

Aan het einde van de kruisweg zien ze bijna hetzelfde als bij het beeld met de kaarsen. Marja loopt met hen naar het beeld.

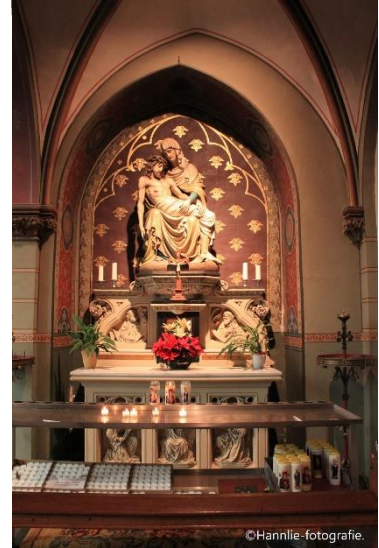
"Toen Jezus gestorven was, was zijn moeder heel verdrietig. Ze neemt haar gestorven kind in de armen. Dat vertelt dit beeld". "Is deze vrouw dan Maryam?" vraagt Nadia. "Helemaal goed!" zegt Marja.

"Maria is de moeder van Jezus", zegt Esmee. "Nietes... Maryam". "Nee, Maria". Maryam, Maria... "Het is allebei goed" zegt Marja. "In Frankrijk zeggen ze Pierre tegen Piet, In Hengelo Gait tegen Gerard. Ik heet Marja, dat is eigenlijk ook Maria of Mirjam of Maryam, het is maar hoe je gewend bent".

"Wij mogen geen beelden maken van mensen" zegt Nadia. "Nee, want dan ga je ervoor bidden en dat hoort niet." zegt Siem. "Alweer goed," zegt Marja. "Bij ons is de kerk helemaal wit van binnen" zegt Siem. "In protestantse kerken hebben ze lang geleden alle beelden weggehaald. Een beeld is maar beeld, hè, dat zeggen ze bij jullie toch, Siem?" Siem knikt. "Bij ons is de moskee wel geschilderd maar niet met mensenbeelden. Wij aanbidden geen mensen."

"Gelukkig denken we daar allemaal hetzelfde over." zegt Marja. "Ook in deze katholieke kerk aanbidden we geen mensen. Maar net als Maria zijn er heel veel moeders en vaders die verdriet hebben, net als Maria. Daarom branden mensen hier een kaarsje. En bidden ze, niet voor het beeld, maar dat er licht in het leven mag zijn voor iemand die verdriet heeft. Met een kaarsje denk je aan iemand die verdriet heeft".

"Het lijkt anders wel op aanbidden", zegt Rachid. "Ja, dat is ook zo" geeft Marja toe. "Maar dit beeld is Maria niet. Het beeld helpt ons om het verhaal van Maria te herinneren, net als bij de kruisweg.

Elke schilder of beeldhouwer maakt het ook weer anders, zodat we nooit kunnen zeggen 'Dit is Maria.', maar kunstenaars willen het wel zo mooi mogelijk uitbeelden. Uit eerbied.

Kijk maar eens naar dat andere beeld van Maria met het kind op de arm. Een heel andere kleur, een ander gezicht..."

"Maryam met Isa." zegt Nadia. "Ik vind het wel heel mooi. Misschien word ik later ook zo'n lieve moeder met zo'n bijzonder kindje". "Dat hoop ik voor je", zegt Marja.

Verwerkingen

Werkblad 6, 7, 9, 10 en 11

Verhaal deel 5

Het morgenlicht schijnt door de ramen

Esmee kijkt weer omhoog. De zon schijnt nog steeds in alle kleuren naar binnen. Af en toe wordt het even iets donkerder. Vast een wolk die voor de zon schuift, maar dat zie je niet. "Mooi he, die ramen". Esmee knikt. Vooral die met de grote regenboog vindt ze mooi. "Dit noemen we glas in lood" zegt Marja.

"Het zijn eigenlijk schilderijen van glas. Elk raam vertelt een verhaal uit de Bijbel, of over een belangrijke heilige". "Zoals Sint Maarten?" vraagt Esmee. Marja knikt. "Zoek hem maar eens op". Esmee kijkt en kijkt. En ja, daar... ze ziet hem. "Is dit niet heel veel werk om te maken? Waarom heeft een kerk dit"?

"De ramen vertellen ons van het licht van God. Het licht van God is nog lichter dan de zon. Je zou er blind van kunnen worden. Maar de Bijbelverhalen in de ramen zijn een soort zonnebril. Zo kunnen we het licht van God zien en begrijpen in de verhalen. De mooiste ramen staan op het oosten, daar waar de zon als eerste schijnt". Esmee blijft nog even zitten, met Nadia.

Verwerking
Werkblad ...

Verhaal deel 6

Een (t)huis voor mensen

Rachid en Siem beginnen te rennen. Dat mag dan weer niet in een kerk....

Marja haalt een bal. "Ga maar even lekker voetballen op het plein. De dichte deur kun je nu wel even als doel gebruiken, die kan wel tegen een stootje. Op zondag kan dan niet, maar nu wel even. En kom gerust terug als je weer eens wilt kijken".

Rachid en Siem rennen naar buiten. "Wat een aardige mevrouw is Marja", zegt Rachid. "Ze kan het mooi vertellen, gelukkig hebben we in de moskee ook iemand die dat kan"

Esmee en Nadia lopen helemaal naar voren. Hoever zou oma zijn? Ze maken de deur open. Het is er een gezellige boel. Oma en de andere dames lachen. Ook hier is van alles te zien. Beelden, mooie mantels in allerlei kleuren, veel zilver en koperen dingen. Oma ziet het. "Mooi?" vraagt ze. Nadia en Esmee knikken. "Ook hier kan Marja wel een uur over vertellen, maar dat doen we vandaag maar niet meer". Oma gooit de poetsdoek in de mand. "Was het leuk met Marja?". Esmee en Nadia knikken.

Een meneer steekt zijn hoofd om de deur. "Jullie hebben wel een kopje koffie verdiend, ik heb het vers gezet". Oma en de andere dames ruimen op en lopen door de kerk naar een zaaltje aan de achterkant. De jongens komen weer rustig binnen met de voetbal.

Marja en oma, de andere vrouwen en de tuinmannen drinken samen koffie. En ook een pastor komt op de geur van verse koffie af. Voor de kinderen is er limonade. Het is gezellig.

"Werken hier altijd zulke leuke mensen?" vraagt Nadia. Oma knikt. "Ja, en jullie werken hier dus ook hè?", zegt Esmee met een knipoog naar opa en oma. Ze knikken allemaal van Ja, met een dikke glimlach.

Jacqueline Huizinga, maart 2018

Vanwege de objectiviteit heb ik afbeeldingen uit verschillende kerken en bronnen gebruikt. De afbeeldingen worden apart bijgevoegd in de map, zodat je ze ook op digibord groot kunt tonen.

- Kerk Sint Nicolaasga (buitenkant, imposant gebouw)
- Dominicanenkerk Zwolle, 1^e indruk bij binnenkomst
- St. Pancratiusbasiliek, Tubbergen, Glas in lood regenboograam
- Kerk Warmenhuizen, Kruiswegstaties
- O.L.Vrouwebasiliek, Zwolle, Maria met overleden Christus, Pieta
- Sint Antoniusparochie, locatie St. Martinuskerk Sneek, St. Martinus, Glas in lood
- Houten Mariabeeldje, Adriaen van Wezel, 15^e eeuw, Rijksmuseum

Tijdens het vertellen kunt u deze en nog meer afbeeldingen tonen via de map Kijk in de kerk. Ook kunt u zelf mooie afbeeldingen via google erbij zoeken. Als je het verhaal te lang vindt, kun je ook ingaan op een van de vier aspecten: Kruisweg, Mariabeelden, Glas in lood, en de andere overslaan.

